

Anyák napi köszöntő

Május első vasárnapján az édesanyákat köszöntjük. Virágcsokorral, szép szavakkal, vagy egyszerűen csak egy mosollyal, hálás pillantással. Örülünk az élőknak, és fájó szívvel gondolunk azokra, akik már csak az emlékeinkben nyugszanak.

Jankovich Ferenc: Anyák napján

Egy fényes kismadár
torkát megnyitotta.
Halljátok, így dalol
a kismadár torka:

Ti is, mint tavasszal
bimbóikat a fák,
úgy ringattok minket
kedves édesanyák.

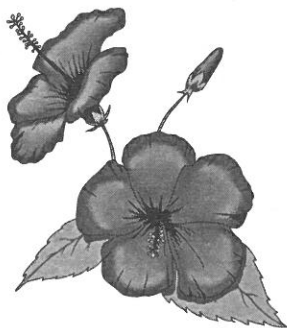
Kedves Édesanyánk,
ígérjük, hogy nyárra
tisztá ötöst hozunk
a bizonyítványba.

Nap támadt az égen
kékellő magasban,
fény suhog az ágon,
tavasz van, tavasz van.

A mi életünket
munkálja szívetek,
mint égen a Nap
a szép kikelet.

Kicsiny bimbóikat
pólyálgatják a fák,
ringatják, dajkálják,
mint jó édesanyák.

Köszöntjük a tavaszt,
mit tőletek kaptunk,
ne haragudjatok,
hogya rosszalkodtunk.

Gelencsér Anna gobelinje

Anyák napi ünnepség a 3. d osztályban

Melyik ajándék az én anyukámé?

Keszthelyi Zoltán: Dal édesanyámról

Álmomban énekelve
Futkosok, mint gyerek,
Fürj kísér és méhecske,
Örömben reszketek.
Olykor hátrapillantok,
S egy kis falusi ház
Kertjében málnabokrot
Fest a nyári láz.

Ilyenkor visszamennék,
Megkeresem anyám
Ölébe rózsát tennék,
Gyönyörködném haján,
Mesék tündére lenne,
S a játszótársa én,
Örömmel telnék lelke
Sohsem sírna szegény.

Jól tudom sokat sírt ő,
Ha ránkhajolt az éj,
Fején fekete kendő,
Szemében szenvedély,
Szenvedély, mit az élet
Szított és őrizett,
Hogy álmot, reménységet
Adjon mindenkinek.

A fehér ház már nincsen,
Emlék az én anyám,
De virul verseimben,
Nyaram alkonyatán,
Dalol és sír ő nekem,
Mikor az éj komor,
Meséit elmesélem,
Lelkemben lelke forr.

Várkonyi István: Tükör

Anyám arca tiszta tükör:
mindig előttem tündököl.

Mindig elem tárja magát,
mint a szeplőtlen tisztaság.

Mint áldozatkész szeretet:
mutatja, hogy milyen legyenek.

Nézem sokszor tiszta képét,
benne mennyi jószág, szépség.

Arcom benne hányszor nézem,
keresem a tükörében.

Hányszor nézem, – s nem találok,
pedig vonása – vonásom!

Oly hasonló a két vonás,
az én arcom mégis, de más!

S azért vagyok boldogtalan:
– nem találok benne magam!